

SINDROM STARŠEVSKO ODTUJENOSTI

Avtor: Jayne A. Major, Ph. D.

Pripravil: Vili Granda

Kaj sindrom starševske odtujenosti sploh je? To je otroška bolezen, ki nastane samo, ko se starša ne moreta dogovoriti o vzgoji svojega otroka. Izhaja iz odnosa enega izmed staršev, ki sklene zaveznitvo z otrokom proti drugemu roditelju in dela vse, da bi ga v otrokovih očeh ponižal. Takšni premeri so predvsem po ločitvi zakona precej pogosti, lahko pa se takšni odnosi vzpostavljajo tudi znotraj zakonske zveze.

VPRAŠALNIK

Prosimo, da na vprašanja odgovarjate iskreno in premišljeno: DA ali NE

Namenjena so v dobro vas in vaših otrok!

1. Ali sem kadar koli kritiziral drugega partnerja ali njegovo družino ali kakor koli slabo govoril o njih pred svojim otrokom, tako da bi me lahko slišal?
2. Ali sem kadar koli zahteval od svojega otroka zagotovilo, da me ima rajši kakor drugega roditelja?
3. Ali se vpricho svojega otroka pogovarjam o osebni podpori njemu, o preživnini, o zakonodaji na tem področju?
4. Ali vedno omejujem čas, ki ga moj otrok preživi z drugim partnerjem, ker sem prepričan, da sem jaz edini, ki najbolj ve, kaj je zanj dobro?
5. Ali kdaj prosim svojega otroka, da zadrži zase skrivnosti, laže ali prikriva pred drugim roditeljem?
6. Ali zahtevam od svojega otroka, da mi podrobno poroča, kdaj je šel kam z drugim roditeljem?
7. Ali preprečujem pogovor svojega otroka z drugim roditeljem, tako da mu blokiram telefon, ne dopuščam, da odgovarja na klice, brišem sporočila ali mu ne dajem elektronskih sporočil drugega roditelja ali mu ne dam daril, ki jih je poslal?
8. Ali motim svojega otroka med druženjem z drugim staršem, tako da ga kličem po telefonu ali načrtujem dejavnosti ravno takrat, ko bi moral biti čas rezerviran za druženje z drugim roditeljem?
9. Ali sem kadar koli sabotiral kakršno koli dejavnost svojega otroka z drugim roditeljem?
10. Ali sem spodbujal svojega otroka, da obtožuje drugega roditelja, ali zahteval od njega, da se postavi na eno ali drugo stran?
11. Ali sem uporabljal svojega otroka za svojega terapevta ali osebnega prijatelja in od njega pričakoval, da bo z mano delil moje najgloblje in najbolj vznemirljive občutke?
12. Ali sem dopuščal, da je moj otrok vedel, da se počutim slabo, kadar se je imel lepo z drugim roditeljem?
13. Ali sem prosil svojega otroka, da vohuni za drugim roditeljem?
14. Ali sem na otroka kadar koli projiciral krivdo, ker je imel rad drugega roditelja, ali sem kadar koli zahteval, da se mu odpove?
15. Ali sem kadar koli delal primerjavo med ljubeznijo, skrbjo in pozornostjo, ki jo je moj otrok naklonil drugemu roditelju in njegovi družini, ter tem, kar je naklonil meni?
16. Ali sem kdaj onemogočil svojemu otroku, da izrazi svoja čustva (npr. veselje, vznemirjenje, jezo, strah, žalost), kadar mi ni bilo po volji, kar je povedal?
17. Ali sem kadar koli vložil lažno prijavo (npr. zaradi posedovanja mamil ali neprimerne spolnega vedenja) v zvezi s svojim otrokom in drugim roditeljem na Center za socialno delo ali na policijo?

Če ste na katero koli vprašanje odgovorili "DA", morate ovrednotiti tudi možnost, da pri svojem otroku povzročate sindrom starševske odtujenosti.

Otroci potrebujejo svobodo, da so ljubljene s strani obeh staršev. Če drugega roditelja ne marate ali morda mislite, da ni primeren roditelj, morate to razčistiti tako, da ne uničujete otrokovega odnosa do njega. Vaš otrok se mora samostojno odločati, koliko ljubezni in sprejemanja bo delil z drugim od staršev – na to vi ne smete vplivati.

In kakšni so straši, ki svojemu otroku tako lahko trajno škodijo?

Starši, ki povzročajo odtujenost, spadajo v tri kategorije (dr. Douglas Darrell, Youngstown):

- a) naivni odtujevalci: takšni ljudje priznavajo pomembnost lastnega razvoja otrok in njihovih odločitev, večinoma imajo zdrave odnose z drugim roditeljem, vendar občasno izražajo nestrinjanje z njim in mu nasprotujejo. Takšni starši navadno dovoljujejo stike otroka z drugim roditeljem ter ne delajo razlik med svojo vzgojo in njegovo. Po razvezi se na sodišče zaradi dodeljenega skrbništva ne obračajo več;
- b) aktivni odtujevalci: takšni ljudje nadzorujejo otrokova čustva, predvsem njegovo razočaranje, zagrenjenost ali poškodbe. Na videz si želijo, da bi imel pristen stik z drugim roditeljem, vendar pogosto tega ne zmorejo udejanjiti, ker v njih še divjajo stara odklonilna čustva do nekdanjega partnerja. Zato se zgodi, da poskušajo tudi prek sodišča spremeniti dogovor, sprejet pri razvezi;

c) obsedeni odtujevalci: takšni ljudje se povsem prilagajajo otroku, njihov edini namen pa je, da ga priklenejo na svojo stran, izrinejo iz vzgoje drugega roditelja in preprečijo kakršen koli otrokov odnos z drugim roditeljem.

Obsedeni odtujevalci se ne bodo ustavili pred ničimer, samo da onemogočijo odnos svojega otroka z drugim roditeljem. To je resna zloraba otroka, saj mu ni dovoljeno, da bi do drugega roditelja gojil ljubeča čustva oz. se družil in prijateljeval z njegovo družino ali njegovimi prijatelji. Saj so ti ljudje vendar polovica otrokove dediščine! Večina staršev se občasno "spozabi", zares skrbni starši pa bodo vedno poskrbeli predvsem za to, kar je najboljše za otroka, in mu bodo prizanesli z "vojno za naklonjenost" do enega ali drugega. Zato mu bodo dopustili, da kot otrok lahko iskreno in neskončno ljubi svojega očeta in svojo mater!

Najboljši starši so v dvojini: oče in mati, ne glede na to, ali živijo skupaj ali narazen!

Spletna stran: <http://www.divorcemag.com/articles/Parental-Alienation-Syndrome/parent-alienatortest.html>

in: <http://www.divorcemag.com/articles/Parental-Alienation-Syndrome/parental-alienation-syndrome.html>